Dijous 7 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,20-26): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Però no prego solament per ells, sinó també per tots els qui han de creure en mi per la paraula d'ells, perquè tots siguin una sola cosa, com tu, Pare, en mi i jo en tu; perquè també ells siguin una sola cosa en nosaltres, a fi que el món cregui que tu m'has enviat. I jo els he donat la glòria que tu em vas donar, perquè siguin una sola cosa com nosaltres som una sola cosa: jo en ells i tu en mi, perquè siguin perfectes en la unitat; i perquè conegui el món que tu m'has enviat i els has estimat a ells com m'has estimat a mi.

Pare, vull que allà on estic jo, els que m'has donat estiguin també amb mi, perquè vegin la meva glòria, la que m'has donat perquè m'has estimat abans de la constitució del món.

Pare just, encara que el món no t'ha conegut, jo sí que t'he conegut, i aquests han conegut que tu m'has enviat. I els he fet conèixer el teu Nom i els el faré conèixer, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo en ells».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Però no prego solament per ells, sinó també per tots els qui han de creure en mi»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Espanya)

Avui trobem en l'Evangeli un sòlid fonament per a la confiança: «Però no prego solament per ells, sinó també per tots els qui han de creure en mi...» (Jn 17,20). És el cor de Jesús que, en la intimitat amb els seus, els obre els tresors inexhauribles del seu Amor. Vol refermar els seus cors aclaparats per l'aire de comiat que tenen les paraules i els gestos del Mestre durant l'Últim Sopar. És l'oració indefectible de Jesús que puja al Pare demanant per ells. Quanta seguretat i fortalesa trobaran després en aquesta oració al llarg de la seva missió apostòlica! Enmig de totes les dificultats i els perills als que van haver de fer front, aquest rés, els acompanyarà i serà la font on trobaran la força i el valor per a donar testimoni de la seva fe amb l'oferiment de la pròpia vida.

La contemplació d'aquesta realitat, d'aquesta pregària de Jesús pels seus, ha d'arribar també a les nostres vides : «No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi...». Aquestes paraules travessen els segles i arriben, amb la mateixa intensitat amb què varen ser pronunciades, fins els cors de tots i cadascun dels creients.

En el viu record de la darrera visita de Joan Pau II a Espanya, trobem en les seves paraules el ressò d'aquesta oració de Jesús pels seus: «Amb els meus braços oberts us duc a tots en el cor —va dir el Pontífex davant de més d'un milió de persones—. El record d'aquests dies es farà pregària, demanarem per a vosaltres la pau en convivència fraternal, encoratjats gràcies a l'esperança cristiana que mai no defalleix». I ja no tan proper, un altre papa feia una exhortació que també ens arriba al cor després de molts segles: «No hi ha cap malalt a qui li sigui negada la victòria de la creu, ni hi ha ningú a qui no l'ajudi l'oració del Crist. Ja que si aquesta fou de profit per als qui tant s'acarnissaren amb Ell, ¿quant més ho serà per als qui es converteixen a Ell?» (Sant Lleó Magne).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Noto com els vostres sentiments s'eleven juntament amb els meus envers les coses celestials. Hem passat una bona estona gaudint d'una llum comuna, ens hem omplert de goig i d'alegria; però, malgrat que ara ens haguem de separar els uns dels altres, procurem no separar-nos d'Ell» (Sant Agustí)

- «La fidelitat fins a la mort dels màrtirs, la proclamació de l'Evangeli a tots, tenen la seva arrel en l'amor de Déu, que ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant, i en el testimoniatge que hem de donar d'aquest amor en la nostra vida diària» (Francesc)

- «(...) Jesús mateix va pregar a l'hora de la seva passió per la unitat dels seus deixebles: 'Que tots siguin u; com vós, Pare, sou en mi i jo en vós, perquè siguin perfectament u, i el món conegui que vós m'heu enviat' (Jn 17,21). El desig de retrobar la unitat de tots els cristians és un do del Crist i una crida de l'Esperit Sant» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 820)